

őri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.73/2016/4. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2016. évi december hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **vádlott** ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2016. évi június hó 23. napján kihirdetett B.7/2015/46. számú **ítéletét megváltoztatja**, a börtönbüntetés, és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 5 - 5 /öt-öt/ évre felemeli.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 10.000.- /Tízezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék 2016. évi június hó 23. napján kelt B.7/2015/46. számú ítéletében **vádlott** bűnösségét megállapította 1 rb folytatólagosan elkövetett becsületsértés vétségében (1978. évi IV. törvény 180.§ (2) bekezdés), 1 rb jármű önkényes elvételének büntetében (1978. évi IV. törvény 327.§ (1), (2) bekezdés a./ pont), 1 rb testi sértés büntetében (1978. évi IV. törvény 170.§ (1), (2), (4) bekezdés II. fordulat), 1 rb személyi szabadság megsértésének büntetében (1978. évi IV. törvény 175.§ (1) bekezdés) és 1 rb lopás büntetében (1978. évi IV. törvény 316.§ (1), (4) bekezdés a./ pont).

Ezért mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, valamint kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet felmentő rendelkezést is tartalmaz. A törvényszék **vádlottat** az ellene garázdaság vétsége (1978. évi IV. törvény 271.§ (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

Az ítélet kihirdetését követően az első fokon eljáró ügyész a vádlott terhére súlyosításért, részben anyagi jogszabálysértés, részben ténybeli megalapozatlanság miatt jelentett be fellebbezést, míg a vádlott felmentés, védője elsődlegesen felmentés,

másodlagosan enyhítés érdekében élt jogorvoslattal.

A főügyészség képviselője 2016. június 24. napján fellebbezését írásban is előterjesztette, amelyben a vádlottnak életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletében, továbbá a garázdaság vétségében való bűnösségének megállapítását és jelentősen hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

A vádhatóság fellebbezésének indokolásában, amely 2016. augusztus 8. napján kelt, kifejtette, hogy a törvényszék tévedett a jogi minősítést illetően, mivel az 1/a., b., c., valamint a 2. pontban írt cselekményeket folytatólagosan elkövetett becsületsértés vétségének és nem folytatólagosan elkövetett testi sértés büntette kísérletének minősítette. Kifejtette továbbá, ugyancsak a 2. tényállási pontban írt cselekmény tekintetében, hogy véleménye szerint a garázdaság törvényi tényállási elemei is megvalósultak. A 3/b. pontban írtakkal kapcsolatban pedig rámutatott, hogy véleménye szerint az önkéntes elállás nem állapítható meg. A nyak tartós megragadása, szorítása életveszélyes állapotot, halálos következményt is eredményezhetett volna, amely életveszélyre irányulóan az eshetőleges szándék fennállt.

Álláspontja szerint **vádlott** terhére életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének, folytatólagosan elkövetett súlyos testi sértés büntette kísérletének és garázdaság vétségének megállapítása és hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.346/2015/3-I. számú átiratában az ügyész által az ítélet kihirdetését követően bejelentett fellebbezését - a büntetés súlyosításáért, továbbá részben anyagi jogi szabálysértés, részben ténybeli megalapozatlanság miatt - súlyosításra irányulóan tartotta fenn, módosított formában. Rámutatott arra, hogy a perorvoslati nyilatkozatnak az ítélet kihirdetését követően benyújtott írásba foglalt változata tartalmazza a garázdaság vétségének vádja alóli felmentő rendelkezés támadását, azonban ez nem tekinthető joghatályosnak, ugyanis a részjogerő beállt az ítélet kihirdetését követő, szóban előterjesztett ügyészi fellebbezés tartalmára figyelemmel.

Kifejtette, hogy az első fokú bíróság a bizonyítási eljárás során a büntető eljárási szabályokat betartotta, amelynek eredményeként túlnyomó részt megalapozott tényállást állapított meg, amely az alábbiakkal egészítendő ki, illetve helyesbítendő:

- a vádlott személyiségzavara nem befolyásolta belátási és beszámítási képességét,
- az előéleti adatai között fel kell tüntetni a Barcsi Városi Bíróság 2006. február 23. napján jogerős B.150/2005/9. számú ítéletét és
- a Barcsi Járásbíróság 2014. október 7. napján jogerőre emelkedett 1.B.61/2013/21. számú ítéletével érintett cselekmények elkövetési idejével,
- a 3/b. tényállási pontban pedig a feltételes mód használata nem megfelelő a sértett

nyakának egy-másfél percig tartó megfogása kapcsán.

Álláspontja szerint indokolási kötelezettségének eleget tett a törvényszék, továbbá a bűnösséget valamint a minősítést illetően sem tévedett, amely vonatkozik az 1/a., b., c. pontokban és a 2. tényállásban rögzített cselekményre is a fellebbviteli főügyészség értelmezése szerint.

Az indokolás tekintetében a 21. oldal 2. bekezdés utolsó, zárójelben írt mondatát, illetőleg a 34. oldal 3. bekezdésének mellőzését szükségesnek tartotta.

A bűncselekmények vonatkozásában az elkövetésekor hatályos 1978. évi IV. törvény alkalmazását megfelelőnek találta, mivel ugyan az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabályok, illetve a 2012. évi C. törvény releváns rendelkezései nem teljesen egyezők a jármű önkényes elvétele büntette és a lopás vétsége büntetési tétele tekintetében, azonban a kisebb eltérések ellenére összességében az elbíráláskor hatályos anyagi jog nem biztosít kedvezőbb elbírálást.

A jogi indokolás vonatkozásában rámutatott, hogy a törvényszék a maradandó fogyatékoságot okozó testi sértéshez alternatív jogi indokolást fűzött, amely nem szakszerű. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az az álláspont helyes, miszerint, az önkéntes elállás folytán nem állapítható meg a súlyosabb testi épség vagy élet elleni bűncselekmény kísérlete. A 3/b. tényállási ponttal kapcsolatosan kifejtette, hogy helytálló az a jogi következtetés, miszerint a vádlott a sértett egy-másfél percig tartó fojtogatása során felismerte a cselekménye objektív hatóképessége kapcsán a tényállásban írtakat, szándéka legalább eshetőlegesen átfogta a fulladásos halál lehetőségét. Ez az eredmény azért nem következett be, mert a terhelt egy-másfél perc elteltével elállt cselekménye befejezésétől. Emiatt minősül a cselekmény emberölés büntettének kísérlete helyett súlyos egészségromlást okozó testi sértés büntettének, ahogy azt a törvényszék helyesen rögzítette.

Ezt követően a becsületsértés vétségénél a bűnösség körével foglalkozott, részletesen kifejtette írásbeli indítványában, hogy különbséget kell tenni a természetes egység és a folytatólagos egység között. Természetes egység esetén a magánindítvány a 30 napnál korábban elkövetett részcselekményekre is joghatályos. Az első fokú bíróság folytatólagosan elkövetett becsületsértés vétségének minősítette ezen cselekményeket, a folytatólagos egységbe tartozó részcselekmények esetén a magánindítvány joghatályosságát vizsgálva az állapítható meg, hogy a 30 napnál régebbi (1/a. és b. pont) részcselekmények, amelyek elkövetési ideje 2013. február és március, magánindítvány hiányában nem állapíthatóak meg.

Véleménye szerint a büntetéskiszabási tényezők a helytelenül számba vett bűnösségi körülmények miatt ugyancsak helyesbítendőek, mivel a törvényszék az enyhítő és súlyosító körülmények feltárása kapcsán tévedett. Hibásnak találta az irányadó büntetési tételkerettel, a középértékre vonatkozó levezetést is, mivel az irányadó büntetési tétel 1 évtől 11 év 3 hónapig terjedő szabadságvesztés, a középérték pedig 6 év 1 hónap és 15 nap.

Kifejtette, hogy eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki az első fokú bíróság, holott a büntetés céljainak jelen esetben a középértéket elérő mértékű szabadságvesztés felel

meg álláspontja szerint.

Összességében indítványozta, hogy az ítélőtábla változtassa meg az első fokú bíróság ítéletét, és **vádlottat** hosszabb tartamú börtönbüntetésre és közügyektől eltiltásra ítélje. Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét hagyja helyben a tényállás, a bizonyítékok értékelésének és a jogi indokolásnak a helyesbítését, illetve kiegészítését követően.

Az ítélőtábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat változatlan formában fenntartotta, majd hangsúlyosan foglalkozott a büntetés kiszabásával. Utalt a terhelt előéletére, és kifejtette, hogy a személyi és tárgyi körülményekre figyelemmel nem elfogadható és nem indokolható a középérték alatti büntetés kiszabása.

Vádlott védője fenntartotta a felmentésre illetőleg a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését. Vitatta a személyi szabadság megsértésének büntette megvalósulását, továbbá a vagyon elleni bűncselekménnyel kapcsolatosan akként érvelt, hogy a bíróság megállapítása, hogy 400.000 Ft eltulajdonításáért tehető felelőssé a vádlott, bizonyítékokkal egyértelműen nem alátámasztott. Kifejtette, hogy védence ugyan különös visszaeső, viszont a sértett szerepe sem elhanyagolható, aki az atrocitások ellenére ragaszkodott ehhez a kapcsolathoz, tehát a cselekményekben a sértett közrehatása is szerepet játszik. Véleménye szerint a büntetés súlyosítása nem indokolt.

Sértett felszólalásában fenntartotta a fenyegetésekre, bántalmazásokra, az autós esetre és a pénz ellopására vonatkozó vallomásait.

Az ítélőtábla a fellebbezésekre tekintettel az első fokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta a Be. 348.§ (1), (2) bekezdése szerint, amely nem érintette a felmentő rendelkezést, ahogy arra helyesen mutatott rá a fellebbviteli főügyészség, és amely okfejtést az iratok áttekintése alapján az ítélőtábla is osztott.

Megállapította az ítélőtábla, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást, olyan eljárási szabályt nem sértett, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, vagy akadályozta volna az érdemi felülvizsgálatot.

Az első fokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékokat értékelte, és számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, miért fogadott el a tényállás megállapítása során, megjegyezve, hogy az indokolás nem kellően összerendezett, illetve áttekinthető, és nem minden ponton követhető. E tekintetben sérült az indokolási kötelezettség teljesítése (Be. 258.§ (3) bekezdés d./pont), amely relatív eljárási szabálysértés.

Vádlott tagadta a bűnösségét valamennyi bűncselekmény elkövetésében, nem bántalmazta a sértettet, és sem a pénzt, sem az autót nem lopta el. Vitatta a tényállásban rögzítetteket, illetve **sértett** betegségét emelte ki.

Értékelte az első fokú bíróság a sértett következetes vallomásait, a szülők, hozzátartozók és a vádlott **b.-i** barátnőjének nyilatkozatait az egyes cselekmények vonatkozásában. Vizsgálta az sms-ek tartalmát.

A vádlott elmeállapota és a sértett sérülései tekintetében hangsúlyt fektetett a szakértői vélemények, szakértői meghallgatás tartalmára.

Valamennyi bizonyíték mérlegelésével aggálytalanul feltárható volt a vádlott és a sértett megismerkedése, az együttlétük alatt történtek, majd a szakításuk körülményei is.

Az 1/a., b., c. és 2. tényállási pont tartalmazza a tetteges becsületsértés vétségével kapcsolatos bűncselekmények elkövetését. A sértetti feljelentéséből kiindulva - ahogy arra helyesen utalt a fellebbviteli főügyészség - a cselekmények folytatólagos egységet képeznek, a magánindítványra üldözendő bűncselekmény esetében a törvényi feltételek nem állnak fenn az 1/a. és b. pont vonatkozásában, ugyanis a bejelentéshez képest 30 napon kívülre esik a 2013. februári és márciusi elkövetési idő (Be. 173.§ (3) bekezdés). Az 1/b. és 2. tényállásban írt **h.-i** fagybúcsúztató rendezvény és a **bo.-i** bál tekintetében ilyen kifogás nem merült fel, a magánindítvány joghatályos.

Az első fokú bíróság indokolásának van olyan része, amely önmagának is ellentmond, amit a másodfokú eljárásban a fellebbviteli főügyészség már nem támadott, hanem a természetes egység helyett a folytatólagos egység vonatkozásában fejtette ki az érveit. Ezt az álláspontot helyénvalónak találta az ítélőtábla, valóban a két korábbi cselekmény a feljelentés megtételéhez képest 30 nappal korábban történt a már említettek szerint. Az pedig ilyen esetben utólag szóba sem jöhet, hogy a hatóság kioktassa, hogy esetleg magánindítványra üldözendő cselekmény miatt kéri-e az elkövető felelősségre vonását.

Ezzel kapcsolatosan tehát az ítélőtábla elfogadta a fellebbviteli főügyészség helyes érvrendszerét.

Az ítélőtábla álláspontja szerint megfelelően kezelve az első fokú bíróság indokolását - szemben a védelmi hivatkozásokkal - a 2. és 3/a. és b./ tényállási pont vonatkozásában, továbbá függetlenül annak elemzésétől, hogy a sértett betegsége, szavahihetősége miként értékelhető adott ügyben, az egyértelműen megállapítható, hogy számtalan személyi bizonyíték, szakértői bizonyítási anyag áll rendelkezésre, továbbá az sms üzenetek, valamint további tárgyi, okirati bizonyítékok is, amelyek mindkét tényállási pont vonatkozásában alátámasztják a történeteket.

Ezen bizonyítékokról részben számot adott az első fokú bíróság, csak teljesen más

környezetben és néha nem a megfelelően értelmezhető helyen.

Viszont az megállapítható, hogy az egyéb bizonyítékok minden tekintetben alátámasztották a sértett ezen tényállási pontokra vonatkozó állításait is.

Ekként helyesen foglalt állást az első fokú bíróság abban, hogy a sértett nem tekinthető alapjaiban szavahihetetlennek, és meg nem történt esetekről valótlannul nem számolt be a hatóságoknak.

Többszöri kihallgatásaikor vallomásai következetesek voltak önmagához képest a lényeges körülményeket illetően. Ebből visszakövetkeztetve lehet eljutni odáig, hogy a vád tárgyává tett cselekmények vonatkozásában általában milyen súllyal lehet figyelembe venni a sértetti nyilatkozatokat. Egyes részeket kiragadni nem lehet, teljes egészében kell azokat értékelni, amelyek alapján aggálytalanul elfogadható a tényállás megállapításánál.

A fellebbviteli főügyészség nem vitatta, hogy a két utóbbi esetben a zúzódásos elváltozások 8 napon belül gyógyuló sérülés megállapítására alkalmasak, ebben egyetértettek a szakértők.

A személyi szabadság megsértése büntette és a jármű önkényes elvételének büntette tekintetében szintén a vádlott tagadásával szemben álló adatok kétség kívül egy irányba mutattak.

Ez vonatkozik a 400.000 Ft eltulajdonítására is, amit logikusan levezetett és támadhatatlanul megindokolt az első fokú bíróság, hogy miért pontosan akkora az eltulajdonított készpénz összege, miért állapítható meg a vádlott felelőssége. Ebben a körben jelentősége volt a nyomozati iratok közt fellelhető sms üzenetváltásoknak.

A 2. tényállási ponthoz fűzött indokolásból az ítélet tábla álláspontja szerint (21. oldal 2. bekezdés utolsó mondat) mellőzni kell a gépjármű belső világításának működésére vonatkozó részt. 2 és 3 állású kapcsoló is van adott esetben a személyautókban, azaz így pontatlan, műszakilag sem vezethető le az első fokú bíróság zárójeles megjegyzése.

Az ítélet 34. oldal 3. bekezdését szintén mellőzni szükséges. A fellebbviteli főügyészség észrevétele evonatkozásban helytálló, mivel az ítélet tábla álláspontja szerint sem helyénvaló az adott keretek között ilyen okfejtésbe bocsátkozni. A büntetőjogi alapelvek megtartása valamennyi érintett hatóságra vonatkozik, nem csupán a folyamatban lévő eljárásban, hanem a bíróság érdemi határozatának is tükröznie kell az írásba foglalt ügydöntő, érdemi határozatában a feladatok elkülönülésének tiszteletben tartását.

Az ügyész szabadon mérlegelhet, a védelem jogköre is elkülönül az ítélező bíróságtól, a saját meggyőződését a vád és a védő is kialakíthatja.

Az ügyészségre vonatkozó adott megfogalmazásnak nincs tehát helye az ítéletben, ami a konkrét ügyben adatokkal alá nem támasztott.

A tényállás annyiban szorul helyesbítésre, illetve kijavításra a személyi rész, az előéleti adatok, illetve a történeti tényállást tekintve - osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját - a rendelkezésre álló iratok alapján, hogy

- a vádlott személyiségzavarban szenved, amely nem jelenti az elmeműködés kóros állapotát, mértéke nem éri el az elmebetegség súlyosságát, valamint személyiségzavara nem befolyásolta belátási és beszámítási képességét,

- a Barcsi Városi Bíróság 2006. február 23. napján jogerős B.150/2005/9. számú ítéletével folytatólagosan elkövetett lopás büntette miatt, mint különös visszaesőt 8 hónap, végrehajtásában 2 évre felfüggesztett börtönre ítélte

- a Barcsi Járásbíróság 2014. október 7. napján jogerőre emelkedett 1.B.61/2013/21. számú ítéletével érintett cselekmények elkövetési ideje 2012. november 16. és december 13. napja

- a 3/b. tényállási pontban írtak akként helyesbítendők, hogy a sértett nyakának megfogása egy-másfél percig tartott.

- az ítélet tábla a fent kifejtettek tekintetével az 1/a. és b. tényállási pontokat mellőzi az ítéletből.

Vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű azzal, hogy a folytatólagosan elkövetett becsületsértés vétsége a 3/c. és 2. tényállási pontban írt cselekményekre vonatkozik, ezzel együtt a cselekmények minősítése törvényes.

Az első fokú bíróság helyesen minősítette tehát a folytatólagosan elkövetett becsületsértés vétségét, a jármű önkényes elvételének büntettét, a személyi szabadság megsértésének büntettét és a lopás büntettét.

A 3/b. pontban rögzített cselekmény minősítése is törvényes, az ahhoz fűzött indokolással azonban - ahogy a fellebbviteli főügyészség ezzel kapcsolatos érvelésével sem értett egyet a másodfokú bíróság.

Vizsgálva az eset valamennyi körülményét, az alanyi és tárgyi oldal ismérveit, a vádlott és a sértett fizikai kondícióit, tekintettel a terhelt ittas, indulati állapotára, motivációjára, mindezekből az a következtetés vonható le, hogy szándéka legfeljebb eshetőlegesen életveszély okozására terjedt ki, de ölési szándékra nem vonható alappal következtetés. A sorozatos porctörésnek valóban lehet halálos következménye, ahogy a bolygóideg nyomása miatt reflexes szívmeállítás kialakulhat, azonban a vádlott adott ponton felhagyott a cselekményével, szándékát nem lehet kiterjeszteni arra, hogy a testi épség elleni támadásnál súlyosabb cselekményt akart volna elkövetni. Ez a magatartása is illeszthető a két fél kapcsolatában kialakult atrocitások körébe. Ezzel az indokolással van jelentősége az önkéntes elállásnak (1978. évi IV. törvény 17.§ (3) bekezdés) ebben az esetben. Az összes körülményt mérlegelve szándéka testi sértésre irányult, amely a sértettnél bal oldali singcsonti ideg részleges károsodásának maradvány tüneteivel járt, amely miatt a sértettnél

súlyos egészségromlás állapítható meg.

Megfelelően alkalmazta a törvényszék a Btk. 2.§-a alapján az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit. A jármű önkényes elvétele büntetnének adott minősítése mellett a büntetési tétel változott, a generális minimum 1 év, a lopás vétsége pedig 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény (Btk.) alapján. Ezen eltérések ellenére a különös visszaeső vádlottal szemben, aki feltételes szabadságra nem bocsátható, az új Btk. nem biztosít kedvezőbb elbírálást, ezért valóban a régi Btk. alkalmazásának van helye.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket feltárta az első fokú bíróság. A súlyosító körülmények közül mellőzendő a visszaesői minőség, mivel azt a büntetési tételnél kell értékelni, továbbá a párkapcsolat erőszak gyakori, és nem általában a testi épség elleni bűncselekmények. Megállapítható, hogy a vádlott többször volt büntetve vagyon elleni bűncselekmények elkövetése miatt, ezért speciális visszaesőnek minősül. Nagy nyomatékkal kell figyelembe venni, hogy **vádlott** az iratokból megállapíthatóan bűnözői életmódot folytat, a korábbi büntetései sem tartották vissza az újabb bűncselekmények elkövetésétől. Az enyhítő körülmények közül mellőzendő a terhelt személyiségzavarára történő utalás, mivel a beszámítási képességére nem volt kihatással, továbbá az, hogy a sértett nem szakított időben a vádlottal. A jelentős időmúlást is értékelte a törvényszék azzal, hogy az a vádlotton kívül álló okból következett be. Amit azonban ezzel kapcsolatban kifejtett a két tanú meghallgatásának szükségességére utalva (40. oldal 2., 3. bekezdés) nem osztotta a másodfokú bíróság.

Egyetértett abban a tekintetben is az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, hogy tévesen állapította meg az első fokú bíróság a büntetési tételkeretet, valamint a középmértéket is. Az 1978. évi IV. törvény értelmében a halmazati büntetési tétel 1 évtől 11 év 3 hónapi terjedő szabadságvesztés, a középmérték pedig 6 év 1 hónap 15 nap helyesen.

Az ítélőtábla megállapítása szerint az irányadó súlyosító és enyhítő körülményekre figyelemmel enyhe büntetést szabott ki az első fokú bíróság. A súlyos, gátlástalan módon elkövetett cselekménysor esetében a vádlott agresszív magatartása, alkoholos befolyásoltságára is visszavezethető indulati állapota jellemzi a magatartását az egyes szituációkban. A szerencsének köszönhetően sem lett komolyabb kimenetele a testi épség elleni bűncselekménynek.

A vádlott társadalomra veszélyességére figyelemmel az előzményi adatok ismeretében úgy ítélte meg az ítélőtábla, hogy a büntetési célok eléréséhez valamennyi alanyi és tárgyi tényezőre is tekintettel súlyosabb, 5 év börtönbüntetés és 5 év közügyektől eltiltás szükséges és arányos, amely joghátrány közelít az irányadó középmértékhez.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a Győri Törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Btk. 381.§ (1) bekezdése szerint, figyelemmel a 338.§ (1) bekezdésére határozott.

Győr, 2016. december 6.

Dr.Kovács Tamás sk.	.Csák Csilla sk.	.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Győri Törvényszék 2016. június hó 23. napján kelt B.7/2015/46. számú ítéletének meg nem változtatott része 2016. december 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2016. december 6.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó